

Arrest

nr. 229 068 van 20 november 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing 5 november 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 november 2019 neemt de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door in het gesloten centrum 127BIS en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: B.

voornaam: M. D.

geboortedatum: 03.09.1993

geboorteplaats: //

nationaliteit: Afghanistan

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel.

Op 28/04/2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene aan een bijkomend onderzoek wordt onderworpen

Op 15/06/2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene door de politie werd gemeld als iemand die mogelijk radicaal gedrag vertoont.

Op 07/06/2017 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene volgens onbevestigde informatie huwde in de maand maart van het jaar 2017 met een niet nader geïdentificeerde Marokkaanse vrouw in de Afgaanse moskee ‘Jamâl Saif ud-Dîn’ te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering ‘Hebz-I- Islami Gulbuddin’ (HIG). Naar verluidt gaat het om een gearrangeerd huwelijk dat geregeld werd door H. M. H. (°10/08/1982), een van de kopstukken van de HIG in België. B. tracht op dezewijze Belgische verblijfsdocumenten te bemachtigen. In het Belgisch Rijksregister staat B. echter nog steeds als ongehuwd geregistreerd. Wij achten het mogelijk dat het huwelijk vooreerst religieus werd voltrokken, waarna er pas een wettelijk huwelijk volgt. Voorts zou B. een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen de voorgenoemde moskee. Onze informatie wijst erop dat B. radicaal is.

Betrokkene vertoont tevens signalen die een rigoreuze geloofsopvatting aangeven.

Op 13/11/2018 stelde de Veiligheid van de Staat een nota op dat 1. Hun informatie erop wijst dat B. radicaal is 2. B. een tijdlang in Frankrijk verbleven zou hebben, zijn echtgenote de Franse nationaliteit zou hebben. Ze beschikken niet over verdere identiteitsgegevens van diens echtgenote. 3. In de zomer van 2018 vernam de Veiligheid van de Staat dat de betrokkene terug in België verblijft. De gegevens in het rijksregister bevestigen deze informatie. B. staat ingeschreven te (xxx). 4. B. zou een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen, de Afgaanse moskee ‘Jamal Saif Ud-Din’ te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering ‘Hezb –I Islami Gulbuddin’ (HIG).

Op 16/10/2019 bevestigde de Veiligheid van de Staat dat de informatie opgenomen in de informatie in hun nota dd. 13/11/2018 nog steeds actueel is.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene verklaarde dat zijn broers en ouders erkend werden als vluchteling. Verder verklaart betrokkene op 18.10.2019 in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming dat hij niet meer samen is met zijn vrouw. Betrokkene verklaart verder niet minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Hij geeft aan dat hij zorg draagt voor zijn ouders. Op 18.10.2019 verklaart de centrumarts dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op art. 3 EVRM.

Wat betreft betrokkene erkende familieleden moet opgemerkt worden dat betrokkene's gedrag een gevaar voor de nationale veiligheid of openbare orde oplevert. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het wordt niet betwist dat een verwijdering een grote impact zal hebben op betrokkene's privé- en gezinsleven. Maar betrokkene's gedrag levert een gevaar op voor de nationale veiligheid of openbare orde. Daarom primeert het superieure belang van de staat op dat van betrokkene en zijn familiale belangen.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- ☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft meermaals geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten waarvan het laatste hem betekend werd op 28.09.2017. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Op 28.04.2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene aan een bijkomend onderzoek wordt onderworpen. Op 15.06.2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene door de politie werd gemeld als iemand die mogelijk radicaal gedrag vertoont.

Op 07.06.2017 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene volgens onbevestigde informatie huwde in de maand maart van het jaar 2017 met een niet nader geïdentificeerde Marokkaanse vrouw in de Afghaanse moskee 'Jamâl Saif ud-Dîn' te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering 'Hezb-I- Islami Gulbuddin' (HIG). Naar verluidt gaat het om een gearrangeerd huwelijk dat geregeld werd door H. M.. (°10.08.1982), een van de kopstukken van de HIG in België. B. tracht op deze wijze Belgische verblijfsdocumenten te bemachtigen. In het Belgisch Rijksregister staat B. echter nog steeds als ongehuwd geregistreerd. Wij achten het mogelijk dat het huwelijk vooreerst religieus werd voltrokken, waarna er pas een wettelijk huwelijk volgt. Voorts zou B. een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen de voorgenoemde moskee. Onze informatie wijst erop dat B. radicaal is.

Betrokkene vertoont tevens signalen die een rigoreuze geloofsopvatting aangeven.

Op 13.11.2018 stelde de Veiligheid van de Staat een nota op dat 1. Hun informatie erop wijst dat B. radicaal is 2. B. een tijdlang in Frankrijk verbleven zou hebben, zijn echtgenote de Franse nationaliteit zou hebben. Ze beschikken niet over verdere identiteitsgegevens van diens echtgenote. 3. In de zomer van 2018 vernam de Veiligheid van de Staat dat de betrokkene terug in België verblijft. De gegevens in het rijksregister bevestigen deze informatie. B. staat ingeschreven

te (xxx). 4. B. zou een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen, de Afghaanse moskee 'Jamal Saif Ud-Din' te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering 'Hezb –I Islami Gulbuddin' (HIG).

Op 16.10.2019 bevestigde de Veiligheid van de Staat dat de informatie opgenomen in de informatie in hun nota dd. 13.11.2018 nog steeds actueel is.

Het verzoek tot internationale bescherming ingediend op 18.10.2019 werd bij beslissing van 28.10.2019 als niet-ontvankelijk verklaard.

(...)

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft meermaals geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten waarvan het laatste hem betekend werd op 28.09.2017. Deze vorige beslissingen tot verwijdering

werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Op 28.04.2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene aan een bijkomend onderzoek wordt onderworpen. Op 15.06.2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene door de politie werd gemeld als iemand die mogelijk radicaal gedrag vertoont.

Op 07.06.2017 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene volgens onbevestigde informatie huwde in de maand maart van het jaar 2017 met een niet nader geïdentificeerde Marokkaanse vrouw in de Afghaanse moskee 'Jamâl Saif ud-Dîn' te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering 'Hebz-I- Islami Gulbuddin' (HIG). Naar verluidt gaat het om een gearrangeerd huwelijk dat geregeld werd door H. M. H. (°10.08.1982), een van de kopstukken van de HIG in België. B. tracht op deze wijze Belgische verblijfsdocumenten te bemachtigen. In het Belgisch Rijksregister staat B. echter nog steeds als ongehuwd geregistreerd. Wij achten het mogelijk dat het huwelijk vooreerst religieus werd voltrokken, waarna er pas een wettelijk huwelijk volgt. Voorts zou B. een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen de voorgenoemde moskee. Onze informatie wijst erop dat B. radicaal is.

Betrokkene vertoont tevens signalen die een rigoreuze geloofsopvatting aangeven.

Op 13.11.2018 stelde de Veiligheid van de Staat een nota op dat 1. Hun informatie erop wijst dat B. radicaal is 2. B. een tijdlang in Frankrijk verbleven zou hebben, zijn echtgenote de Franse nationaliteit zou hebben. Ze beschikken niet over verdere identiteitsgegevens van diens echtgenote. 3. In de zomer van 2018 vernam de Veiligheid van de Staat dat de betrokkene terug in België verblijft. De gegevens in het rijksregister bevestigen deze informatie. B. staat ingeschreven

te (xxx). 4. B. zou een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen, de Afghaanse moskee 'Jamal Saif Ud-Din' te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering 'Hezb –I Islami Gulbuddin' (HIG).

Op 16.10.2019 bevestigde de Veiligheid van de Staat dat de informatie opgenomen in de informatie in hun nota dd. 13.11.2018 nog steeds actueel is.

Betrokkene diende op 30 januari 2014 een verzoek om internationale bescherming (vroeger asielaanvraag geheten) in België in dat op 17 februari 2016 definitief negatief werd afgesloten door het arrest van de Raad voor . Op 23.02.2016 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten van 29.09.2015 en dit tot 04.03.2016. Op 6 augustus 2018 diende betrokkene een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in België in dat op 8 oktober 2019 definitief negatief werd afgesloten met het arrest van de RvV. Op 18 oktober 2019 diende de betrokkene een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in België in dat op 28 oktober 2019 als niet ontvankelijk werd verklaard door het CGVS. Uit het onderzoek van het CGVS (en de RvV) is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Op 18.10.2019 verklaart de centrumarts dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op art. 3 EVRM.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

(...)"

2. Over de vrijheidsberoving

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het is gericht tegen deze beslissing.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt door de verwerende partij niet betwist.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.2.1. Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en *a fortiori* de schorsing ervan.

3.2.2. Verzoeker voert, in wat in wezen een enig middel is, onder meer de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). Hij meent dat bij de belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM onvoldoende rekening werd gehouden met zijn gezins- en privéleven. Verder betwist verzoeker dat hij een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt en benadrukt hij dat dit niet concreet wordt aangetoond.

3.2.3. De bestreden beslissing omvat een bevel om het grondgebied te verlaten waarin wordt gemotiveerd over de verenigbaarheid van dit bevel met een aantal grondrechten. *In casu* wordt een afweging gemaakt inzake verzoekers recht op eerbiediging van zijn privé- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, waarbij overwegingen van openbare orde en nationale veiligheid worden betrokken.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210 029), is het de

taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent hierbij slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het gezins- en privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Het voorgaande impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid en dus niet zelf een belangenafweging kan doorvoeren. Hij kan enkel nagaan of de beoordeling in het licht van artikel 8 van het EVRM niet op een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot stand is gekomen (zie in deze zin: RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900 en RvS 3 februari 2016, nr. 11.784 (c)).

Mocht de Raad deze beoordeling in het licht van artikel 8 van het EVRM onwettig bevinden, dan staat niet langer vast dat het bevel verenigbaar is met artikel 8 van het EVRM.

Wanneer niet langer vaststaat dat hogere verdragsnormen, zoals artikel 8 van het EVRM, de afgifte van het bevel niet verhinderen, dan geeft dit aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en *a priori* de schorsing ervan.

3.2.4. Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het familie- en privéleven, veronderstelt het bestaan van een gezins- en privéleven dat beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit gezins- en privéleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoeker een beschermenswaardig gezins- en privéleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op eerbiediging van het gezins- en privéleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Omtrent zijn gezins- en privéleven voert verzoeker het volgende aan:

"(...) Verzoeker woont samen met zijn broes en ouders in (xxx).

(...) Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar een attest van woonst van de gemeente H. en een attest van de samenstelling van het gezin. (stuk 3 en 4)

Verzoeker zelf werk op regelmatige via Adecco. Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar de zijn arbeidsovereenkomsten. (stuk 5)

(...)

Zoals supra aangehaald is verzoeker samen met zijn gezin in 2008 naar België gekomen. Verzoeker was op dat moment amper 15 jaar oud. Ze hebben meerdere asielaanvragen ingediend maar telkens werd dat afgewezen.

Verzoekers ouders wachten op dit moment op een beslissing van de DVZ over hun regularisatieaanvraag.

Verzoekers broer zijn net erkend als vluchteling. Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar een kopie van hun identiteitskaarten. (stuk 11 en 12)

Verzoeker woont bijna 11 jaar in België!!

(...)

Verzoeker meent dat hij 11 jaar in België en Frankrijk woont en hij heeft en een diepgewortelde sociale relatie opgebouwd. Verzoeker meent dat verweerster heeft nagelaten om te motiveren waarom hij geen rekening gehouden heeft met het lang verblijf en vervreemding van verzoeker van het land van herkomst.

(...)

Verzoeker heeft in 11 jaar verblijf een zeker privéleven opgebouwd. Verzoeker is nooit teruggekeerd naar het land van herkomst in die periode.

Verzoeker meent dat verweerder de feiten minimaliseert of nalaat om ze volledig te vermelden. Verzoeker is als minderjarige naar België gekomen. Verzoeker is amper 15 jaar toen ze naar België kwam. Verzoeker heeft zich volledig in België ontwikkeld. Door de oorlog in het land van herkomst was het onmogelijk voor verzoeker om zich volledig te ontwikkelen.

Verzoeker meent dat hij een sociale en culturele banden heeft met België door de opvoeding die hij als minderjarige in België gekregen heeft. (...).

Verzoeker meent dat verweerder heeft nagelaten om te motiveren waarom hij geen rekening gehouden heeft met het lang verblijf en vervreemding van verzoeker van het land van herkomst.

(...)

Verzoekers sociale relatie is geen 'gewone sociale relatie' zoals verweerder dat minimaliseert. Verzoeker heeft een diepgewortelde sociale relatie.

Verzoekers kerngezin mie wie hij als een kind het land van herkomst ontvlucht was woont in België.

Verweerder heeft nagelaten om met al deze elementen rekening te houden."

In de bestreden beslissing wordt in het licht van artikel 8 van het EVRM als volgt gemotiveerd:

"Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene verklaarde dat zijn broers en ouders erkend werden als vluchteling. Verder verklaart betrokkene op 18.10.2019 in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming dat hij niet meer samen is met zijn vrouw. Betrokkene verklaart verder niet minderjarige kinderen in België te hebben (...). Hij geeft aan dat hij zorg draagt voor zijn ouders. (...)

Wat betreft betrokkene erkende familieleden moet opgemerkt worden dat betrokkenes gedrag een gevaar voor de nationale veiligheid of openbare orde oplevert. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het wordt niet betwist dat een verwijdering een grote impact zal hebben op betrokkenes privé- en gezinsleven. Maar betrokkene betrokkenes gedrag levert een gevaar op voor de nationale veiligheid of openbare orde. Daarom primeert het superieure belang van de staat op dat van betrokkene en zijn familiale belangen.

Een schending van de artikel (...) 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt."

Uit deze motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het bestaan van een beschermenswaardig gezins- en privéleven in hoofde van verzoeker op zich niet wordt betwist. De verwerende partij kan in haar nota met opmerkingen hier niet *a posteriori* op terugkomen.

Uit de loutere stelling *"dat niet [wordt] betwist dat een verwijdering een grote impact zal hebben op betrokkens privé- en gezinsleven"* blijkt echter niet dat op afdoende en kenbare wijze rekening werd gehouden met alle elementen die de omvang en hechtheid van verzoekers gezins- en privéleven kenmerken. Zo wijst verzoeker in zijn verzoekschrift onder meer op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België, zijn verblijf van 11 jaar in België en opvoeding alhier, zijn samenwonen met zijn ouders en broers, de zorg die hij draagt voor zijn ouders, de erkenning van zijn broers als vluchteling en zijn tewerkstelling. Hij voegt stukken ter staving hiervan toe aan zijn verzoekschrift.

Deze vaststelling klemmt des te meer aangezien uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij kennis kon hebben van de specifieke feitelijke situatie van verzoeker. Hoewel verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken enkel werd gehoord in het kader van een procedure om internationale bescherming, bracht verzoeker immers elementen over zijn privé- en gezinsleven naar voren tijdens zijn gehoor op 18 oktober 2019, naar aanleiding van zijn derde beschermingsverzoek. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de verklaringen van verzoeker op 18 oktober 2019, maar er blijkt evenwel niet dat de verwerende partij op grond van deze verklaringen een zorgvuldige beoordeling heeft gemaakt van alle relevante elementen en omstandigheden die verzoekers gezins- en privéleven kenmerken.

Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker worden bijgetreden in zijn standpunt dat de verwerende partij *"heeft nagelaten met al deze elementen rekening te houden"*.

3.2.5. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat, niettegenstaande de *"grote impact"* van een verwijderingsbeslissing op verzoekers privé- en gezinsleven, *in casu* het *"superieure"* belang van de staat primeert op dat van verzoeker en zijn familiale belangen omdat verzoekers gedrag een gevaar voor nationale veiligheid of openbare orde oplevert.

De verwerende partij verwijst hierbij in wezen naar deze feitelijke motivering:

"Op 28/04/2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene aan een bijkomend onderzoek wordt onderworpen

Op 15/06/2016 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene door de politie werd gemeld als iemand die mogelijk radicaal gedrag vertoont.

Op 07/06/2017 liet de Veiligheid van de Staat weten dat de betrokkene volgens onbevestigde informatie huwde in de maand maart van het jaar 2017 met een niet nader geïdentificeerde Marokkaanse vrouw in de Afghaanse moskee 'Jamâl Saif ud-Dîn' te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering 'Hebz-I- Islami Gulbuddin' (HIG). Naar verluidt gaat het om een gearrangeerd huwelijk dat geregeld werd door H. M. H. (°10/08/1982), een van de kopstukken van de HIG in België. B. tracht op deze wijze Belgische verblijfsdocumenten te bemachtigen. In het Belgisch Rijksregister staat B. echter nog steeds als ongehuwd geregistreerd. Wij achten het mogelijk dat het huwelijk vooreerst religieus werd voltrokken, waarna er pas een wettelijk huwelijk volgt. Voorts zou B. een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen de voorgenoemde moskee. Onze informatie wijst erop dat B. radicaal is.

Betrokkene vertoont tevens signalen die een rigoreuze geloofsopvatting aangeven.

Op 13/11/2018 stelde de Veiligheid van de Staat een nota op dat 1. Hun informatie erop wijst dat B. radicaal is 2. B. een tijdlang in Frankrijk verbleven zou hebben, zijn echtgenote de Franse nationaliteit zou hebben. Ze beschikken niet over verdere identiteitsgegevens van diens echtgenote. 3. In de zomer van 2018 vernam de Veiligheid van de Staat dat de betrokkene terug in België verblijft. De gegevens in het rijksregister bevestigen deze informatie. B. staat ingeschreven te (xxx). 4. B. zou een vaste bezoeker zijn van, en een vooraanstaande rol opnemen binnen, de Afghaanse moskee 'Jamal Saif Ud-Din' te Molenbeek. Deze moskee is bij de Veiligheid van de Staat gekend als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en diens extremistische groepering 'Hezb -I Islami Gulbuddin' (HIG).

Op 16/10/2019 bevestigde de Veiligheid van de Staat dat de informatie opgenomen in de informatie in hun nota dd. 13/11/2018 nog steeds actueel is."

Wat betreft dit gevaar voor de nationale veiligheid of openbare orde, zet verzoeker in zijn verzoekschrift uiteen:

"Verzoeker meent dat geen gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid is. Verzoeker is sinds april 2016 onder de controle bij de Veiligheid van de Staat. Het is niet ernstig om na een controle van 3 jaar tot conclusie te komen dat hij een gevaar is.

Verzoeker meent dat de rapporten van de Veiligheid van Staat geen concreet bewijs vormen om aan te tonen dat hij een gevaar is voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Mocht het zo zijn geweest zal hij al eerder opgepakt en opgesloten zijn.

Verzoeker meent dat een moskee is een plaats waar hij tot rust komt. Hij kampt met de psychiatrische problemen en hij vindt zijn rust in bidden en in moskee.

Verzoeker meent dat men hem ten onrechte beschuldigt van radicaal te zijn. Het dragen van lange baard mag geen indicatie zijn dat hij radicaal is geworden.

Het feit dat hij naar een moskee gaat die geleid wordt door de sympathisanten van Hekmatyaar mag geen reden zijn om aan te nemen dat hij een gevaar is voor de samenleving.

Mocht wij deze redenering gaan volgen zal dan honderden mensen opgesloten worden die dagelijks naar deze moskee gaan.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de studie van Ruud Koopmans waarin hij het volgende gesteld heeft: Volgens een studie van Ruud Koopmans zou 44% van de moslims in West-Europa geclassificeerd kunnen worden als fundamentalistisch.

"Islamic fundamentalism is widely spread", Wissenschaftszentrum Berlin für Sozialforschung, 9 december 2013. Geraadpleegd op 16 september 2016.

Gaan wij nu bijna de helft van de moslim in Wet Europa opsluiten????

Verzoeker menen dat het HvJ heeft duidelijk in de zaak Zh. EN O het volgende verteld heeft:

Het loutere feit dat een derdelander veroordeeld is voor, of verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, is onvoldoende voor de conclusie dat de derdelander een gevaar oplevert voor de openbare orde. (punt 54 van dit arrest)

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=164962&pageIndex=0&doclang=NL&m ode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=181008>

Verzoeker heeft geen misdrijf gepleegd en is ook niet verdacht om een misdrijf te plegen.

Verzoeker begrijpt niet dat een moskee met z'n slechte reputatie zoals verweerster dat beschrijft vandaag nog open is.

Verzoeker is ten goede trouw gegaan naar deze moskee en hij meent dat in zijn geval geen sprake is van radicalisme.

Verzoeker heeft nooit andere tot haat gezet.

Verzoeker heeft nooit kritiek gegeven over andere religie.

Verzoeker is een kwetsbare persoon. De mentale problemen zorgde ervoor dat hij zijn rust in de moskee zocht. (...)”

Verwerende partij verwijst in haar nota naar de voorbereidende werkzaamheden en memorie van toelichting bij het wetsontwerp van de wet tot wijziging van de Vreemdelingenwet met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken van 24 februari 2017 en citeert: *“De strijd tegen het terrorisme en de radicalisering is van cruciaal belang voor de regering. Het is absoluut noodzakelijk elke activiteit te bestrijden die de rechten en vrijheden in ons land bedreigt.*

Daarom heeft de regering zich ertoe verbonden al de noodzakelijke en nuttige maatregelen te nemen om de bevoegde overheden in staat te stellen efficiënt op te treden, op alle niveaus, inclusief het administratieve. De voorgestelde wijzigingen in de wetgeving inzake asiel en migratie sluiten daar volledig op aan. Het gaat erom de administratie de middelen te geven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid bedreigd is.” Zij stelt dat ze bijgevolg volledig terecht en zonder enige beoordelingsfout te maken, kunnen besluiten dat verzoekende partij verondersteld kan worden om de openbare orde of de nationale veiligheid aan te tasten.

De Raad wijst er op dat het aan de verwerende partij is om op zorgvuldige en afdoende wijze te onderbouwen waarom verzoekers gedrag *in casu* een concreet gevaar oplevert voor de nationale veiligheid en openbare orde.

Het gegeven dat de wetgever de Vreemdelingenwet heeft gewijzigd om efficiënter op te treden tegen terrorisme en radicalisering, stelt verwerende partij aldus niet vrij om een individueel onderzoek te voeren geval per geval met betrekking tot de werkelijkheid van het gevaar voor de nationale veiligheid en openbare orde dat uitgaat van verzoekers gedrag. De verwerende partij kan hierbij verwijzen naar door de verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen.

In deze verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing enkel naar zeer summiere nota's van de Veiligheid van de Staat van 28 april 2016, 15 juni 2016, 7 juni 2017 en 13 november 2018, die zij vervolgens quasi woordelijk citeert. Zij haalt geen andere informatiebronnen aan.

In casu wordt verzoeker verweten “radicaal” te zijn en “een rigoureuze geloofsopvatting” te hebben. De inhoud van dit radicalisme en de rigoureuze geloofsopvatting die verzoeker wordt aangewreven, wordt echter niet geconcretiseerd. Er blijkt dan ook niet meteen wat verzoekers denkbeelden juist zijn. Evenmin blijkt waarom en in welke mate verzoekers denkbeelden de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang brengen of zou kunnen brengen. Waar de verwerende partij in haar nota verwijst naar de memorie van toelichting bij de wet van 24 februari 2017, benadrukt de Raad dat de wetgever in deze memorie in wezen “gewelddadige radicalisering en/of vrijheidsonderdrukking” beoogt (p. 17).

Verder wordt niet toegelicht of verzoeker op een dergelijke manier uiting geeft aan zijn denkbeelden dat dit een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

In deze zin wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift zelf op dat hij nooit tot haat heeft aangezet, nooit kritiek heeft gegeven op een andere religie, nooit een misdrijf heeft gepleegd en er ook niet wordt van verdacht een misdrijf te plegen. Ter terechtzitting wijst verzoeker erop dat er niets mis is met ‘radicaal’ zijn zolang geen schade wordt berokkend noch daartoe wordt aangezet. Hij stelt tevens dat er geen sprake is van terrorisme en dat in de rapporten van de Veiligheid van de Staat niet kan worden gelezen dat hij van kwaad naar erger is gegaan.

Er blijkt uit de bestreden beslissing enkel dat verzoeker een vaste bezoeker “zou” zijn van een moskee te Molenbeek die bij hen gekend is als openlijk radicaal en wordt geleid door sympathisanten van Gulbuddin Hekmatyar en zijn extremistische groepering ‘Hezb-I-Islami Gulbuddin’ (HIG). Volgens de bestreden beslissing huwde verzoeker in deze moskee met een Franse vrouw en zou het “naar verluidt” om een gearrangeerd huwelijk gaan dat werd geregeld door één van de kopstukken van de HIG in België. Verder wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker een “vooraanstaande rol” “zou” opnemen binnen deze moskee. Volgens de bestreden beslissing bevestigde de Staatsveiligheid op 16 oktober 2019 dat de deze informatie, zoals opgenomen in de laatste nota van 13 november 2018, nog steeds actueel is.

Wat betreft deze verwijzing naar de bevestiging door de Staatsveiligheid op 16 oktober 2019, merkt de Raad vooreerst op dat dit niet meer betreft dan een louter telefoongesprek van C.C met de “Veiligheid van de Staat”, gelet op de interne nota van 17 oktober 2019 die zich bevindt in het administratief dossier.

De Raad stelt verder vast dat in de bestreden beslissing noch in de summiere nota's van de Staatsveiligheid nader wordt toegelicht waaruit verzoekers “vooraanstaande rol” in deze moskee concreet zou bestaan.

In het kader van zijn derde beschermingsverzoek, werd verzoeker op 18 oktober 2019 gevraagd of hij een rol speelde in de voornoemde moskee. Hij verklaarde dat hij enkele keren in deze moskee het gebed heeft geleid, hetgeen in elke moskee mag. Uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij deze verklaringen verder heeft onderzocht. Louter op basis van de voormelde verklaringen blijkt alleszins geen “vooraanstaande rol”.

Waar verzoeker stelt dat hij niet begrijpt dat een moskee, waar honderden mensen dagelijks naar toe gaan en die hij ter goeder trouw bezocht, maar die volgens verwerende partij zo een slechte reputatie heeft, dan nog open is, meent de Raad dit betoog niet zonder verdienste is.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker op 18 oktober 2019 ook verklaarde dat hij in H. woont, niet meer naar de moskee in Molenbeek gaat, en in A. naar de moskee gaat omdat dit het kortste bij is en er daar Nederlands wordt gesproken.

Gelet op wat voorafgaat, kan verzoeker worden bijgetreden in zijn standpunt dat er *in casu* niet concreet wordt aangetoond waarom verzoekers gedrag een gevaar oplevert voor openbare orde of nationale veiligheid.

3.2.6. Zoals hierboven reeds werd gesteld, komt het aan de verwerende partij toe om een redelijke afweging te maken tussen de concurrerende belangen van het individu, rekening houdende met diens specifieke situatie enerzijds, en het algemeen belang, anderzijds.

Uit wat voorafgaat blijkt dat van een daadwerkelijke “fair balance”-toets waarbij alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken, thans geen sprake is.

Er blijkt immers niet dat op afdoende en kenbare wijze rekening werd gehouden met alle elementen die de omvang en hechtheid van verzoekers gezins- en privéleven kenmerken. Bijgevolg kan evenmin worden vastgesteld dat er passend en voldoende gewicht werd gehecht aan verzoekers belangen in het kader van de belangenafweging onder artikel 8 van het EVRM.

Daarnaast blijkt evenmin op voldoende concrete wijze waarom verzoekers gedrag *in casu* een gevaar oplevert voor openbare orde of nationale veiligheid. Bijgevolg kan evenmin zonder meer worden vastgesteld dat *in casu* het belang staat ‘superieur’ is en primeert op dat van verzoeker en zijn familiale belangen.

In de mate dat artikel 8 van het EVRM een zorgvuldig onderzoek vereist naar alle relevante feiten en omstandigheden alsook een billijke belangenafweging, is deze bepaling dan ook geschonden (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 66; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 46; EHRM 10 juli 2014, Tanda-Muzinga/Frankrijk, § 68).

Het betoog van de verwerende partij in de nota doet hieraan geen afbreuk. Er wordt gesteld dat verzoeker zich illegaal heeft gevestigd op het Belgische grondgebied, dat hij niet onwetend kon zijn over het feit dat het verderzetten van zijn privé- en gezinsleven een precair karakter bezat, dat het argument dat hij reeds 11 jaar illegaal op het Belgisch grondgebied verblijft bezwaarlijk beloond kan worden en dat er evenmin enig serieus obstakel voorgedragen wordt dat hem zou beletten het voorgenomen privé- en gezinsleven elders dan in België verder te zetten daar zijn ouders immers evengoed illegaal op het Belgisch grondgebied zijn. Tenslotte herinnert de verwerende partij nog aan de rechtspraak van het EHRM inzake artikel 8 van het EVRM.

De Raad stelt vast dat dit betoog van verwerende partij neerkomt op een zekere beoordeling en afweging waarvan voor het eerst blijk wordt gegeven in de nota. Daardoor maakt dit betoog een *a posteriori* motivering uit die niet is terug te vinden in de bestreden beslissing zodat de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang wordt gebracht (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865) en dit verzoeker de mogelijkheid ontnaemt om zijn beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, ptn 38 en 59). Door *a posteriori* te pogen een onderzoek te voeren en een afweging te maken van alle specifieke omstandigheden die het individueel geval van verzoeker kenmerken, wordt de hierboven vastgestelde schending door de verwerende partij niet rechtgezet (cf. RvS 28 oktober 2008, nr. 187.420).

3.3. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Verzoeker betoogt in dit onderdeel van zijn verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met zijn sociaal leven en dit werd geminimaliseerd. De verwerende partij stelt *“dat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, vervuld is indien een ernstig middel wordt aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens”* en dat *“de bestreden beslissing (...) de terugkeer [motiveert] zowel in het kader van artikel 3 EVRM als artikel 8 EVRM”*. Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak, het gegeven dat een middel op grond van artikel 8 van het EVRM ernstig werd bevonden moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

3.4. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, wordt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid] van de tenuitvoerlegging van de beslissing 5 november 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,
mevr. M. MAES,
mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. LANSSENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. LANSSENS

M. EKKA